

Un număr vechi 1 leu

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICA — FINANȚE

DIRECTOR: D. ALEXANDRESCO

PRIM-REDACTOR: I. N. GESĂRESCU

ABONAMENTUL

pe an 30 lei; 6 luni 16 lei; 3 luni 8 lei

Studentii plătesc pe jumătate

Străinătatea: 40 lei pe an, 20 pe 6 luni

A P A R E

de două ori pe săptămână sub redacțiunea unui comitet

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘTI

6, Splaiul Brâncoveanu Voevod, 6

Vis-à-vis de Palatul Justiției

S U M A R

Legea Portărilor de d. Arthur G. Sion.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ:

Curtea de Casație s. I: Ion Cepleanu cu N. I. Iulian și Elena N. I. Iulian.

Idem s. II: Mihael C. I. Bolintineanu, Elena Călinescu și Alexandrina Vidulescu cu Sindicul falimentului Dobrică Grigoriu și Stelian Bolintineanu;

Idem: Victoria G. Ionescu cu G. Merișescu și Hagie Stefan;

Idem: Iosif Mușceleanu cu Zoe Ștefănescu și Elena Constanținescu;

Bibliografii.

LEGEA PORTAREILOR

Se vorbește că în curând se va depune pe biuroșul corpurilor legiuitoare, un nou proiect de lege relativ la organizarea instituției portărilor.

Este cunoscut în adevăr rezultatul negativ ce a dat acea lege. Deși pornită dintr'un sentiment laudabil când s'a pus în aplicare legea portărilor, s'a constatat însă că presintă multe lacune. Așa taxele sunt confuse, iar mijloacele de control aproape imposibile și numărul registrelor impuse portărilor, îngreunează în mod simțitor serviciul, fără ca cu toate astea să aducă vre un avantaj în mersul lucrărilor, a căror executare întâmpină din contra dificultăți mai mari, de oare-ce portărelul este ocupat mai mult cu lucrări de cancelarie, decât cu executări în afară. Cât pentru rezultatul material dat de regulamentul actual de tarife, e suficient să spunem că sunt localități unde portărelul nu 'i revine nici 100 lei pe lună; pentru a vedea că alcătuirea acestui regulament, lasă mult de dorit. — Din această cauză mulți din vechii portărei au demisionat, iar cei din nou numiți nici nu s'au prezentat la post; ast-fel că sunt tribunale, cum e acel de Vaslui, de Huși, care nu au decât un portărel și aceasta fiind-că nu se mai găsesc persoane, care întrunind condițiunile cerute de lege, să voiască a primi această funcțiune.

Natural că ast-fel fiind lucrurile, serviciul suferă; căci e imposibil ca un singur portărel să

satisfacă cerințelor tuturor lucrărilor tribunalului pe lângă care este atașat; mai ales când, el are lucrări, nu numai în orașul de reședință a tribunalului, dar și în județ, la care de multe ori se adaugă și lucrările necesitate de comisii rogatorii din diferite puncte ale țării.

Una din inovațiile noiei legi a portărilor, inovație contra căreia departe de a ne ridica, ni se pare că va produce efectele cele mai laudabile din punctul de vedere intelectual; este condițiunea titlului de licență sau doctor în drept, noului numit. Este de netăgăduit că titlul represintă dacă nu alt-ceva, dar cel puțin presupțiunea unei doze de cunoștințe, în materia pentru care s'a liberat acel titlu, mai mari și mai întinse de cât acel care nu posedă nici un titlu.

Nu vrem să zicem prin aceasta că titlul presintă o certitudine de capacitate și că prin urmare am găsit ultimul cuvânt cerând un asemenea testimoniū ca condițiune de numire; iar experiența să o lăsăm la o parte ca o cantitate negligeabilă. Este adevărat că experiența poate înlocui cu succes titlul; dar nu e mai puțin adevărat că dacă la titlu se mai adaugă și experiența, numai rămâne nici o umbră de îndoială că portărelul ce întrunește aceste condițiuni este un portărel desevărsit și că e de preferat celui care represintă numai experiența fără titlu. Un alt adevăr este iarăși că experiența se capătă lesne atunci când ai premisele din teorie. Din acest punct de vedere dar, inovațiunea legii este foarte fericită și foarte în raport cu cerințele sociale actuale.

Dar, — și aci ca în toate există un dar — dacă ceri omului ast-fel de condițiuni, dacă 'i ceri să se presinte cu un capital intelectual necesar misiunii lui celei noi, trebuie în același timp să 'i dai în schimb, dacă nu mai mult dar cel puțin renta, în mod just, a capitalului lui pe care 'l pune în serviciul statului. Or, așa după cum e alcătuit noul regulament de taxe, este, după cum am arătat, foarte departe de a răspunde unei asemenea cerințe. Și atunci rezultatul este că nu numai

portăreii titrați, dar chiar și acei netitrați rămași încă în funcțiune, nu vor putea să răspundă intențiunii ce a călăusit pe legiuitor în edictarea noii legi a portăreilor.

Să nu se uite că justiția, numai atunci va fi la înălțimea ei, când hotărârile date, vor fi aduse la îndeplinire. Căci o hotărâre judecătorească, ori cât de bine redactată și motivată ar fi ea, dacă nu se aduce la îndeplinire, nu are nici o valoare, și prin urmare, a obține dreptate pe cale judecătorească, este o formă inutilă, întru-cât, nu duce la nici un rezultat practic.

Or numai atunci hotărârile judecătorești vor fi respectate, când cei puși pentru aducerea lor la îndeplinire, vor ști să le execute cu demnitate și vor putea sau cel puțin vor fi puși în pozițiune să reziste tentațiunilor.

Trecând mai departe, în cercetarea lacunelor legii constatăm că așa cum e alcătuită legea azi în vigoare portăreii ca și în trecut nu au absolut nici o autoritate; (de unde și dificultățile ce mereu întimpină), căci pentru cel mai mic act ce fac, urmează să fie asistați de agenții administrativi, cari să semneze alături cu densii actul dresat, pentru a avea valoare. Or desigur că această lipsă de încredere ce le-a dat-o însăși legiuitorul, nu face decât să lovească mai mult în autoritatea, în prestigiul lor.

Se impune deci, pentru a avea buni portăreii, și pentru a le putea pretinde esactitate și onestitate în serviciu, ca traiul să le fie asigurat, în raport cu pozițiunea ce trebuie să ocupe în societate. Și pentru aceasta, credem că cel mai nemerit ar fi, ca ei să fie salariați de stat. Statul printr'o modificare a legii timbrului și-ar realiza budgetul cu prisosință.

Tot odată se cere ca portăreii să aibă, toată autoritatea ce trebuie să li se acorde, față cu greaua misiune ce au de îndeplinit; și pentru aceasta, să li se ea tutela administrației ce li se impune. Să se ia poliției ori-ce amestec în ale justiției civile; căci numai ast-fel vom avea pe de o parte o instituție a portăreilor care va fi la înălțimea ei, iar pe de altă parte o poliție ce va ști și va fi în putință de a și face datoria.

Credem tot-odată că ar trebui fixată și o limită de vârstă în această funcțiune, unde se cere mai multă vigoare, mai multă energie, decât în multe alte funcțiuni.

Acestea zise, așteptăm cu nerăbdare proiectul d-lui Maiorescu, relativ la reorganizarea serviciului corpului de portăreii; căci dacă starea în care se găsește astăzi această instituție va continua, ea neapărat va aduce un rău serviciu justiției și justițiabililor.

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ (JURISPRUDENCE ROUMAINE)

Curtea de casație, secția I
10 Octombrie 1900

Președinția D-lui Al. Giani, Consilier
Ion Cepleanu cu N. I. Iulian
și Elena N. I. Iulian

Contestație la urmărirea imobiliară. — Neaplicarea art. 151 pr. civ.—Dotă.—Urmărirea ei pentru datorii anterioare căsătoriei — Greșită interpretare. — Casare. — (Art. 151 și 400 Pr. civ. Art. 1253 C. civ.).

1. *Ne existând drept de opoziție în materie de contestație la urmărire, nu e loc nici la aplicarea art. 151.*

2. *Dotă imobiliară se poate urmări pentru datorii ale femeii anterioare căsătoriei, și dă o greșită interpretare art. 1253 C. civ. Tribunalul care refuză creditorilor această urmărire.*

Cour de cassation, 1-e chambre
10 Octobre 1900

Présidence de M-r A. Giani, Conseiller
Jean Cepleanu contre N. I. Iulian et Hélène N. I. Iulian

Contestations à la saisie immobilière. — Inapplication de l'art 151 du Code de pr. civ.—Dot.—Saisie pour dettes antérieures au contrat de mariage.—Interprétation erronée.—Cassation.—(Art. 151 et 400 du Code de pr. civ.—153 français.—408 genevois. — Art. 1253 du Code civil.—1558 français).

En matière de contestations à la saisie-immobilière, l'opposition n'étant pas recevable, il n'y a point lieu à l'application de l'art. 151.

La dot immobilière peut être saisie pour dettes contractées par la femme antérieurement à son mariage; refuser aux créanciers de la femme ce droit, c'est donner une interprétation erronée à l'art. 1253 du Code civ.

Decisiunea 343/900.—Casată, sentința tribunalului Gorj, No. 97/900 după recursul făcut de Ion Cepleanu în proces cu N. I. Iulian și Elena N. I. Iulian.

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d. consilier Hănțescu;

Pe d. avocat Saita în desvoltarea motivelor de casare; și

Pe d. avocat Cernescu în combateri.

Deliberând,

Asupra cestiunei dacă, în specie, fiind vorba de o contestație la o urmărire, e aplicabil sau nu art. 151 din Procedura civilă;

Având în vedere că în aliniatul 2 de sub art. 400 din actualul Codice de procedură se prevede incidentele sau contestațiunile ce s'ar ridica asupra urmării însăși, și în ultimul aliniat de sub acelaș articol se dispune că judecata asupra acestor incidente și contestațiuni se va urma fără drept de opoziție pentru cei judecați în lipsă la ori-ce instanță;

Că prin urmare neexistând în specie dreptul de opoziție, nici aplicarea art. 151 nu poate avea loc.

Pentru aceste motive Curtea declară că nu e loc la aplicarea art. 151 Pr. civilă;

Asupra motivului de casare invocat:

«Violarea și greșită interpretare a art. 1248, 1249 și

«Tribunalul decide și judecă că pentru o creanță certă indiscutabilă anterioară căsătoriei nu se poate urmări imobilul dotal și dă ast-fel contractului de constituire de dotă un efect pe care legiuitorul nu l'a căutat și n'a voit să l' consacre. Și tribunalul 'și întemeiază această judecată pe faptul că între excepțiunile prevăzute la regula inalienabilității dotei imobiliare nu se prevede și cazul urmării pentru o datorie anterioară, uitând tribunalul că excepțiunile toate prevăzute de legiuitor, resolvă numai casurile în care soții voesc ei să înstreineze imobilul dotal; uitând în special că dacă prin art. 1253 alin. 3 să prevede vnzarea voluntară pentru plăți de datorii anterioare căsătoriei aceasta s'a făcut tocmai pentru a da femeii posibilitatea de a evita o urmărire silită.

«Cu modul acesta tribunalul violează și rău interpretează toate textele de lege mai sus citate».

Având în vedere sentința supusă resursului, din care rezultă că recurentul Ioan Cepleanu, prin comandamentul făcut de portăreii trib. Gorjiu, urmărind imobilul ce a fost constituit dotă intimatului N. I. Iulian de către soția sa Elena pentru executarea cărței de judecată a judecătoriei ocolului Jiu cu No. 358/95, intimatul a contestat înaintea judecătorului de ocol acea urmărire sub cuvântul că de și titlul în baza căruia se face urmărirea este anterior constituirei dotei, totuși dota nu se poate înstreina fără consimțământul femeii pe care în specie nu l'a obținut;

Că tribunalul admite de fondată contestația și anulează actele de urmărire pe motivul că înstreinarea imobilului dotal fără consimțământul femeii, pentru plata datoriilor ei anterioare căsătoriei nu intră în prevederile art. 1253 al. 3 C. civil și nici în alt text de lege;

Considerând că dispozițiunea din art. 1253 care prevede înstreinarea voluntară din partea femeii a imobilului dotal, pentru plata datoriilor sale anterioare căsătoriei, implică neapărat ideea că acești creditori au o acțiune asupra acestor bunuri; că ei le pot urmări și vinde, și că tocmai pentru a evita o urmărire silită care poate ocaziona cheltueli, legea permite înstreinarea voluntară a acestor lucruri cu permisiunea justiției;

Considerând că ast-fel fiind când tribunalul, de și recunoaște c'această datorie a femeii era anterioară căsătoriei, respinge cererea de urmărire a creditorului întemeindu-se pe dispozițiunile citatului articol 1253, dă o greșită interpretare acestui articol și prin urmare motivul de casare este întemeiat;

Pentru aceste motive Curtea, casează, etc.

Curtea de casație secția II	Cour de cassation, 2 ^e chambre
5 Decembre 1900	5 Decembre 1900
Președinția d-lui Pherekyde, consilier Mihail C. I. Bolintineanu Elena Călinescu și Alexandrina Vidulescu cu judele sindic al trib. Ilfov ca reprezentant al falitului Dobrică Grigoriu și Stelian Bolintineanu	Présidence de M-r Phérékydé, Conseiller Michel C. I. Bolintineanu, G. Bolintineanu, Hélène Călinescu et Alexandrine Vidulescu contre le juge syndic, en qualité de représentant du failli Dobrică Grigoriu, et Stelian Bolintineanu.

Expert socotitor. — Aprecierea instanței de fond. — Martori. — Contra-probă. — Aplicarea art. 151 pr. civ. — Evitare de hotăriri contradictorii. — Apelantii prezenți reprezintă pe cei absenți. — O singură hotărire față de toți. — (Art. 211 și urm. 185 și urm. și 151 Pr. civ.).

1. Numirea unui expert socotitor este lăsată cu desăvârșire la aprecierea instanței de fond și deci neadmiterea lui nu constituie un motiv de casare.

2. Dacă partea nu cere să i se admită contra probă pentru a combate deposițiile unor martori înaintea instanței de fond, nu poate forma din aceasta un motiv de casare zicând că s'a violat dreptul de apărare.

3. Art. 151 Pr. civ. trebuie ast-fel interpretat în cât să nu să dea loc la două hotăriri contradictorii. Așa dacă unul din apelanți a lipsit și s'a aplicat art. 151, hotărirea care se va da la noua însușire față de cei prezenți trebuie dată la fel și pentru cel absent, pentru că prezenții reprezintă pe absenți după aplicarea art. 151 Pr. civ.

Expert comptable. — Appréciation de l'instance de fond. — Témoins. — Preuve contraire. — Application de l'art. 151 du Code de proc. civ. — Moyen d'éviter des décisions qui se contredisent. — Les parties en appel, présentes, représentent les absents. — Une seule décision pour tous. — Art. 211 et suiv. 185 et suiv. 151 du Code de proc. civ. — 223, et suiv. 191 et suiv. du Code de procédure genevoise. — 153 du Code de procédure civile française.

1. Les juges du fond ont la faculté de nommer ou de ne pas nommer un expert comptable; leur décision, à cet égard, échappe à la censure de la Cour de cassation.

2. La partie qui, devant l'instance de fond, a omis de demander une contre-enquête pour combattre les dépositions de certains témoins de son adversaire, n'est pas recevable à formuler, là dessus, un motif de cassation, et à prétendre que son droit de défense a été méconnu.

3. L'interprétation de l'art. 151 du Code de procédure civile ne doit pas donner lieu à deux décisions contradictoires. Ainsi, après le défaut de l'une des parties en appel et l'application de l'art. 151, la Cour ne peut, à la prochaine audience, recevoir l'appel des parties présentes et rejeter celui du défaillant, car l'application de l'art. 151 a pour effet de faire représenter, en instance, les absents par les présents.

Decisiunea 283/900.—Casată, decisiunea Curței de apel București, secția III, No. 23/900, dupe recursul făcut de Mihail C. I. Bolintineanu și alții în proces cu judele sindic al trib. Ilfov, Dobrică Grigoriu și Stelian Bolintineanu.

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d-l președinte N. Mandrea.

Pe d-l avocat B. Păltineanu din partea recurenților în desvoltarea motivelor de casare; și

Pe d-l avocat I. V. Otețeanu din partea judelei sindic al falimentului Dobrică Grigoriu.

Deliberând,

Asupra motivului II și III de casare:

II. «Esces de putere, de oare ce pretenția adversarului nostru fiind o parte din beneficiu, Curtea nu putea să ne refuze un expert socotitor care să vadă din registre dacă au fost sau nu beneficii. În tot cazul dacă Curtea n'avea nevoie de luminele a unui expert, trebuia ca cel puțin săși ia însuși argumentele din registre.

III. «Curtea violează dreptul meu de apărare de oare ce din momentul ce partea adversă și făcea proba cu martori, trebuia să mi se dea și mie posibilitatea de a face contra probă și dacă martorii mei nu voiau să se prezinte trebuia să ia toate măsurile spre a își sili la aceasta, usând de dispozițiile art. 189 Pr. civ.»

Considerând că e cu totul lăsat la aprecierea judecătorului de fond de a numi un expert pentru cercetarea socotelor; că dacă nu s'a făcut, aceasta nu poate fi un motiv de casare;

Considerând că nu se constată că partea a cerut și propus a se admite martori spre a se combate depozițiile martorilor ascultați, că din acest punct de vedere și acest motiv este neîntemeiat.

Asupra motivului I de casare:

I. «Violarea art. 151 Pr. civ., de oare ce prin decizia Curței se dau două hotăriri contradictorii, respingându-se pur și simplu apelul meu și rămânând condamnat conform hotărârii tribunalului, de și această sentință a fost reformată în ce privește pe frații mei. Or în acest chip Curtea ajungând tocmai la ceea ce vrea să evite art. 151 adică la hotăriri contradictorii, violează zisul articol».

Având în vedere deciziunea supusă recursului din care rezultă că Dobrică Grigoriu, intimat în recurs, a chemat în judecată înaintea trib. comercial pe Mihail Bolintineanu, G. Bolintineanu, Elena Călinescu și Alexandrina Vidulescu, recurenți azi, spre a fi condamnați ași plăti zece la sută din beneficiul net al fabricii de spirit a recurenților, pe care reclamantul Grigoriu o administrase și pentru funcționarea căreia el înaintase bani;

Că tribunalul admitând acțiunea lui Grigoriu și condamnând solidar pe părâți, azi recurenți, la suma de 17252 lei, densi au făcut apel;

Că Curtea de apel, după ce la termenul de 25 Maiu 1899, face față de apelanți aplicarea art. 151 din Procedura civilă prin încheerea No. 1364, din cauză că parte dintr'ensii au lipsit, prin deciziunea supusă recursului azi, admite apelul făcut de G. Bolintineanu, Elena Călinescu și Alexandrina Vidulescu, reformează sentința apelată și în consecință admite numai în parte acțiunea intentată de Grigoriu și condamnă pe numiții apelanți să își plătească suma de 7480 lei, iar în ce privește apelul lui Mihail Bolintineanu Curtea îl respinge ca nesuștinut;

Având în vedere art. 151 din Procedura civilă;

Considerând că legiuitorul prin acest articol a avut de scop a evita contrarietatea de hotăriri ce s'ar putea da în acelaș proces și această contrarietate ar putea a se întâmpla atunci de o potrivă, fie că sunt mai mulți părâți sau reclamanți, având acelaș rol și interes în afacere;

Că spre a evita orî ce contrarietate de hotăriri legiuitorul, prin sus citatul text de lege a dispus ca în cas când la ziua fixată unul sau mai mulți din apelanți lipsesc, hotărîre nu se dă, ci se citează din nou, pentru un alt termen, fie părâți fie reclamanți cari au lipsit și la acest nou termen, tribunalul sau Curtea va da o singură hotărîre pentru toți, și această hotărîre

nu va mai da drept de opoziție pentru acei judecați în lipsă;

Considerând că în speță, din momentul ce Curtea făcuse aplicarea art. 151 din Procedură nu putea conform interpretărei date acestui text de lege, de cât să admită sau să respingă apelul tutulor apelanților, iar nu să admită, cum a făcut, apelul celor prezenți, și să respingă ca nesuștinut apelul făcut de Mihail Bolintineanu;

Că procedând ast-fel, Curtea a violat art. 151 din Procedura civilă și deci motivul invocat este întemeiat;

Considerând însă că motivul nu poate fi invocat de cât de către Mihail Bolintineanu al cărui apel fiind respins ca nesuștinut urmează să fie supus la plata sumei la care fusese condamnat prin sentința tribunalului, de vreme ce el trebuie să fie obligat la aceeași sumă ca și cei-lalți apelanți în urma aplicării art. 151 Pr. civ.;

Că însă acest motiv nu poate folosi celor-alți recurenți în privința cărora nu sunt violate efectele aplicării art. 151 Pr. civ.;

Pentru aceste motive, Curtea admitând motivul I casează, ect.

21 Noembrie 1901

Președenția D-ului N. Mandrea, Președinte
Victoria G. Ionescu cu G.
Merișescu și Hagici Ștefan

Ordonanță de adjudecare.—
Ce trebuie să conție.—Constatarea celor menționate de ordonanță prin încheeri separate.—Lipsa unor asemenea încheieri.—Casare.—(Art. 536—550 Pr. civilă).

Ordonanța de adjudecare trebuie să menționeze toate lucrările și procedura urmată în timpul urmăririi. Și toate aceste lucrări trebuie constatate prin deosebite încheieri, alt-fel ordonanța e casabilă. Așa, lipsa procesului-verbal de cele petrecute în ziua adjudicațiunei provisorii, de și se menționează în ordonanță că adjudecarea provisorie a avut loc, atrage nulitatea ordonanței.

21 Novembre 1900

Présidence de Mr. N. Mandrea, Président
Victoria G. Ionesco contre
G. Merișesco et Hagici Etienne

Jugement d'adjudication.—
Ses mentions.—Constatación de ces mentions dans des journaux distincts.—Faute de quoi, cassation.—(Art. 536—550 du Code de procédure civile).

Le jugement d'adjudication doit énumérer tous les actes qu'on a faits et la procédure qui a été suivie pendant la durée de la saisie immobilière. Tous ces actes doivent être constatés par autant de journaux distincts; sans quoi le jugement est susceptible d'être cassé. Ainsi, le défaut de constatation, dans un procès-verbal, des événements qui se sont passés lors de l'adjudication sur enchères, entraîne l'annulation du jugement d'adjudication, encore bien qu'il en résulte que l'adjudication sur enchères a eu lieu.

Deciziunea 263/900.—Casată în urma recursului făcut de Victoria G. Ionescu, ordonanța de adjudecare cu No. 70/900 a trib. Putna, dată în proces cu G. Merișescu și Hagici Ștefan.

Curtea,

Asuultând citirea raportului făcut în cauză de d-l consilier C. C. Ștefănescu;

Pe d-l avocat A. Ilescu, în desvoltarea motivelor de casare, și

Pe intimatul G. Merișescu în combateri.

Deliberând,

Asupra motivului I și II de casare :

1. «Violarea art. 536, până la 546 Pr. civ., de oare-ce la ziua adjudecațiunei nu s'a încheiat nici un proces-verbal, și deci nu se constată îndeplinirea formalităților prevăzute de aceste articole».

2. «Violarea art. 547, 548, 549 și 550 Pr. civ. La supralicitațiune nu se constată dacă s'a îndeplinit formele cerute de acele texte de lege».

Având în vedere ordonanța de adjudecare supusă recursului din care se constată că imobilul recurentei fiind scos în vânzare după cererea intimatului G. Merișescu, în baza unui act de ipotecă, tribunalul a adjudecat provisoriu imobilul în cestiune, în ziua de 12 Noembrie 1899, asupra lui Chr. Zaharescu, pe prețul de 2000 lei, iar la termenul de supralicitație tribunalul constată că cel mai mare preț este suma de 3000 lei pe care l'a oferit intimatul Hagi Ștefan, asupra căruia a adjudecat definitiv imobilul și pe numele căruia s'a emis ordonanța de adjudecare ;

Considerând că ordonanța de adjudecare coprinde o înșirare a tuturor lucrărilor tribunalului, făcute în timpul urmăririi până la emiterea ordonanței ;

Că aceste lucrări trebuiesc, pentru a putea fi reproduse în ordonanță, să fie constatate prin separate încheieri în dosarul cauzei ;

Considerând, în specie, că de și în ordonanța definitivă se menționează că la termenul de 12 Noembrie s'a ținut licitație provisorie a vânzării imobilului recurentei și s'a adjudecat provisoriu asupra intimatului Hagi Ștefan, totuși, întru cât nu există în dosarul de fond încheere prin care să se constate lucrarea tribunalului făcută cu acea ocaziune, nu se poate zice că formalitățile cerute de lege pentru adjudecarea provisorie au fost îndeplinite, ne fiind suficient ca această constatare să rezulte numai din mențiunea făcută în ordonanță ;

Că, prin urmare, tribunalul procedând la vânzare fără să se constate din lucrări că s'a făcut mai înainte adjudecare provisorie, a comis un exces de putere, și deci motivele fiind fondate, au a fi admise.

Pentru aceste motive, Curtea, casează, etc.

9 Ianuarie 1901

Președinția D-lui N. Mandrea, Președinte
Iosif Musceleanu ca parte
civilă

Instanță de trimitere.—Motive admise în casație. — Motive respinse. — Asupra cărora trebuie să se pronunțe.—Lucru judecat.—Absolvire.—Despăgubiri civile.—(Art. 10 Pr. pen.).

Instanța de trimitere trebuie să statueze numai asupra punc-

9 Janvier 1901

Présidence de M-r N. Mandrea, Président
Iosif Musceleanu, partie civile

Instance de renvoi. — Motifs admis en Cassation. — Motifs rejetés.—Quels sont ceux sur lesquels l'instance de renvoi doit se prononcer.—Chose jugée.—Absolution.—Dommages-intérêts accordés à la partie civile.—(Art. 10 du Code du procédure pénale).

L'instance de renvoi doit se borner à statuer sur les seuls

telor pentru cari s'a casat decizia Curței, iar nu și asupra celorlalte puncte invocate înaintea Curței de casație și respinse; alt-fel violează autoritatea lucrului judecat și pronunță o hotărâre care absolve pe inculpat condamându-l la daune se casează numai pe motivul condamnării la daune și se respinge celelalte motive privitoare la faptul penal ; Curtea de trimitere violează art. 10 Pr. pen. dacă se pronunță și asupra faptelor penale și nu se mărginesc numai la pretențiunile civile.

points qui ont motivé la cassation de la décision de la Cour d'appel, et passer sous silence les autres points qui, bien qu'invoués devant la Cour de cassation, ont été rejetés par elle ; en procédant autrement, elle méconnaît l'autorité de la chose jugée et prononce une décision susceptible d'être cassée. Ainsi, après cassation d'un jugement qui, tout en absolvant l'inculpé, le condamne, néanmoins, à des dommages-intérêts, et bien que la Cour de cassation ne se soit fondée que sur ce seul motif et ait écarté tous les autres, relatifs au fait pénal,—la Cour de renvoi qui ne se borne pas à examiner le bien fondé des prétentions civiles et qui statue aussi sur le fait pénal, viole les dispositions de l'art. 10 du Code de procédure pénale.

Decisiunea 22/901.—Casată, decisiunea Curței dp apel Galați, s. I, No. 965/900, după recursul făcut de Iosif Musceleanu în proces cu Elena Constantinescu și Zoe Ștefănescu*).

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d-l consilier G. P. Petrescu ;

Pe d-nii avocați Lahovari și Cernea din partea recurentului Iosif Musceleanu, în desvoltarea motivelor de casare ; și

Pe d-l avocat Oteteleșeanu în combateri ;

Deliberând,

Asupra motivului I de casare :

«Esces de putere, violarea art. 10 Pr. pen. și îndoită violare a autorității lucrului judecat.

«Curtea de apel București, s. III prin decizia cu No 62/99 absolvă pe inculpate și le condamnă la restituirea cambiei său valoarea ei față de Musceleanu.

«In contra acestei decizii făcându-se recurs de inculpate, Inalta Curte prin decizia No. 375/900 a respins toate motivele ce priviau acțiunea publică, iar în privința motivului V prin decizia dată în urma divergenței se casează decizia Curței de apel No. 62/900 pentru că inculpatele odată absolvite, instanța penală nu mai era competente a judeca pretențiile părții civile».

«Curtea de trimitere din Galați după ce se constituie ca instanță civilă fără procuror, judecă acțiunea publică, achită pe inculpate, apoi respinge pretențiile civile pretinse de Musceleanu. Cu chipul acesta Curtea de trimitere judecă acțiunea intentată de I. Musceleanu, pe care nu o putea judeca, deci nici a o admite, nici a o respinge, conform doctrinei Inaltei Curți, judecă fără procuror, achitând pe inculpate când absolvirea era câștigată atât inculpatelor cât și părții civile, violează și autoritatea lucrului judecat rezultând din propria ei decizie, când după ce constată că nu are a judeca

* A se vedea în această afacere și Curierul Judiciar No. 20/99 în care s'a publicat sentința trib. Ilfov s. III No. 412/99 cu o adnotație de d-l Cesăreșcu, precum și No. 53/900 în care s'a publicat Decizia Casației s. II No. 375/900. (N. R.).

de cât acțiunea civilă, achită pe inculpate și numai printr'un invederat exces de putere și nesocotirea art. 10 din Pr. pen. achită pe inculpate fără a asculta pe Ministerul public și de a judeca pretențiunile părții civile respingându-se».

Având în vedere decisiunea supusă recursului din care rezultă următoarele: Elena Constantinescu și Zoe Ștefănescu fiind date în judecată pentru delictul prevăzut și pedepsit de art. 332 și 333 C. pen. au fost absolvite de Curtea de apel din București, care însă le condamnă prin aceeași decisiune la restituirea unei cambii ce dânsule ar deține-o fără cauză, sau la valoarea ei de 10000 lei;

Că asupra recursului numitelor, Curtea de casație prin decisiunea No. 375/900 a respins toate motivele relative la faptul penal în sine și casând prin decisia No. 549/900 pentru motivul relativ la condamnarea numitelor la daune pentru un fapt ce nu cade în prevederile legii penale, a trimis a se judeca din nou de Curtea de apel din Galați;

Că acea Curte prin decisia supusă recursului îmbrățișează întreaga afacere, luând în cercetare atât faptul penal ce li se impută numitelor cât și cesiunea daunelor cauzate, decide că inculpatele trebuiesc a fi achitate de penalitate și în consecință le apără de orî-ce despăgubiri civile;

Considerând că în urma soluțiunei dată recursului prin decisiunea acestei Curți No. 375/900, Curtea de trimitere din Galați trebuia a constata faptele în obiectivitatea lor desbrăcate de orî-ce caracter de penalitate și a motiva dacă pe temeiul acelor fapte ast-fel constatate se poate condamna la daune;

Că, Curtea de apel din Galați prin achitare indică, că a cercetat din nou faptele imputate, și a pronunțat achitarea, de vreme ce în această privință era lucru judecat, că pentru faptul imputat trebuie a fi absolvit;

Că, procedând ast-fel, Curtea n'a făcut ceia ce trebuia să facă, adică să de a vedea dacă e competentă a se pronunța asupra pretențiunilor civile, sau, fiind competente, de a judeca legetimitatea și quantumul acelor pretenții;

Că ast-fel ceia ce Curtea a făcut nu putea face și de aceea mijlocul de casare fiind întemeiat are a se admite.

Pentru aceste motive, Curtea. casează, etc.

Itată și decisia Curței de apel din Galați secția I, pronunțată în ziua de 24 Octombrie 1900 și casată prin decisia de mai sus a Inaltei Curți de casație:

Curtea,

Asupra incidentului ridicat de reclamant prin avocatul său, prin care tinde ca Curtea să fie compusă fără d-l procuror, întru-cât astă-zî nu e în discuție de cât numai daunele pretinse de d-sa de la inculpate;

Având în vedere că inculpatele Elena Constantinescu și Zoe Ștefănescu între motivele de recurs propuse pentru casarea decisiiei Curței de apel din București, s. III, No. 62/900 a susținut prin motivul al V-lea că această Curte absolvind pe inculpate de faptul imputat și apoi condamnându-le la daune cu aplicarea art. 10 Pr. penală, combinat cu art. 387 și 388 Pr. pen. a comis un exces de putere, de oare-ce în afaceri corecționale nu există

absolvire, ci numai în afaceri criminale, deci dânsule urma să fie achitate;

Că asupra acestui motiv Inalta Curte de casație statuând că Curtea de apel din București a săvârșit un invederat exces de putere, când absolvind pe inculpate în considerațiune că faptul ce li se impută nu este prevăzut de nici un text din legea penală, totuși le condamnă la restituirea poliței care face obiectul procesului, sau valoarea ei de 10000 lei, a casat decisia Curței de apel din București și ast-fel înaintând afacerea înaintea acestei Curți rămâne a se vedea dacă asistența d-lui procuror este necesară în acest proces;

Considerând că apărarea susține că astă-zî inculpatele se plâng că rău au fost absolvite și că dânsule urma să fie achitate, întru-cât absolvirea nu există în materie corecțională; că chiar prin motivele de recurs a susținut această plângere;

Considerând că din lucrările aflate în dosar rezultă că în contra decisiunei Curței de apel din București, s. III-a 62/900 s'a făcut recurs numai de inculpate, iar nu și de ministerul public, că asupra acestui recurs, Curtea de casație, mai înainte de a intra în judecarea motivelor propuse, a constatat că Curtea e bine constituită fără procuror, de oare-ce în discuție nu era altceva de cât numai daunele pretinse de Musceleanu de la inculpate;

Considerând că și această Curte nu este chemată astă-zî a se pronunța asupra penalității inculpatelor; că chiar, dacă, ar resulta din desbateri culpabilitatea sau neculpabilitatea inculpatelor în privința faptului ce li se impută, totuși d-l procuror nu poate lua concluzii întru-cât nu poate să mai fie vorba în specie de aplicarea vre-unei pedepse inculpatelor;

Pentru aceste motive Curtea, constată că în cazul de față e bine constituită fără asistența d-lui procuror; după care s'au ascultat d-l avocat I. Oteteleşeanu din partea apelantelor Elena Constantinescu și Zoe Ștefănescu în susținerea apelului și d-nii avocați M. G. Orleanu și Const. Cociaș, din partea reclamantului Iosef Muscelanu în combateri.

Cartea deliberând,

Asupra apelului făcut de Elena Constantinescu și Zoe Ștefănescu contra sentinței trib. Ilfov, secția III-a c. c. cu No. 412/99;

Având în vedere că din actele aflate în dosarul cauzei se constată următoarele:

Reclamantul Iosef Musceleanu pretinde, că în dimineața zilei de 11 Octombrie 1897, mergând în casa d-nei Elena G. Constantinescu, pentru o afacere, la plecare a uitat pe o canapea port-moneul său, în care avea o cambie de 10000 lei, cu ordin deschis și când i l'a cerut d-nei Constantinescu aceasta a răspuns că n'a găsit nimic. Mai târziu aflând, că d-na Constantinescu umblă să sconteze acea poliță a denunțat cazul parchetului; că la 7 Decembrie 1897, făcându-se cercetări de parchet și judele instructor afacerea se pune la dosar. După aceasta d-l Musceleanu la 13 Aprilie 1898 face acțiune înaintea trib. comercial Ilfov, cerând restituirea poliței și trib. prin sentința cu No. 1590/98, constatând că afacerea era de natură civilă, și declină competența și dispune înaintarea dosarului primului preșe-

dinte pentru a repartisa afacerea, sentință care fiind confirmată și de Curtea de apel din București, secția II prin decizia cu No. 197/98, afacerea se repartisează la secția III a trib. Ilfov. D-l Musceleanu în loc să urmărească această acțiune, o părăsește și la 11 Noembrie 1898 reclamă atât în contra d-nei Elena G. Constantinescu cât și în contra d-nei Zoe Ștefănescu pe cale penală, cerând condamnarea lor, fiind că au găsit polița în cestiune și apropiind-o nu voiesc a 'i-o da, cum și obligarea lor la restituirea poliței de 10000 lei cu data 10 Octombrie 1897 și cinci mii lei daune ;

Că trib. Ilfov, s. III, judecând afacerea aceasta penală, a condamnat, prin sentința cu No. 412/900 pe d-na Elena G. Constantinescu la 200 lei amendă pentru delictul de înșelăciune, iar pe d-na Zoe Ștefănescu ca complice și tăinuitoare la 100 lei amendă și pe ambele le-a obligat a restitui lui Musceleanu polița de 10000 lei și a 'i plăti ca daune suma de 200 lei ;

Că inculpatele, făcând apel, Curtea de apel din București, secția III, prin decizia cu No. 62/900 le admite apelul, reformează sentința tribunalului, le absolvă însă le obligă a restui lui Musceleanu polița de 10000 lei sau în cas contrar să 'i plătească suma de 10000 ;

Că inculpatele făcând recurs, între alte motive au invocat și violarea art. 10 Pr. penală, susținând că Curtea de apel din București trebuia să le achite, iar nu să le absolve, absoluțiunea neexistând în materie corecțională ci numai în materie criminală ;

Că înalta Curte de casație, admitând acest motiv de casare propus de inculpate statuând că Curtea de apel din București a săvârșit un invederat esces de putere, când a absolvit pe inculpate și cu toate acestea le a condamnat la reparațiuni civile, și că a violat și dispozițiunile art. 10 al. 3. pr. pen., a casat decizia Curții de apel din București, și ast-fel a trimis afacerea în judecata acestei Curți ; Că dar, această Curte, de și nu mai poate fi vorba de aplicarea vre unei pedepse inculpatelor — ele fiind definitiv apărate de pedeapsă, — totuși urmează a vedea dacă ele sunt culpabile de faptele ce li se impută, sau dacă cel puțin faptele imputate lor au vre-o existență, pentru ca în urmă, ca consecință, Curtea să poată stutua asupra pretențiunilor formulate de partea civilă ;

Considerând că primind ca constant faptul așa precum 'l expune reclamantele Musceleanu că mergând în casa d-nei Elena G. Constantinescu a uitat pe canapea portofoliul său în care avea cambia de 10000 lei, pe care inculpatele găsind-o 'și-au apropiat-o, el nu poate constitui delictul de înșelăciune, întru cât nici o manoperă frauduloasă nu s'a întrebuintat de către inculpate, pentru a intra în posesiunea acestei cambii ; Că lipsind principalul element, care caracteriză delictul de înșelăciune, inculpata Elena G. Constantinescu urmează să fie achitată de acest delict, iar Zoe Ștefănescu să fie achitată de complicitate și tănuire la acest delict, și ca consecință să fie apărate de ori ce pretenții civile întru cât în această materie despăgubiri sau restituțiuni nu se pot acorda, de cât atunci când un fapt delictuos pedepsit de Codul penal se poate imputa cui-va ;

Considerând că faptul imputat inculpatelor luat așa

precum 'l arată reclamantele Musceleanu nu poate constitui nici un abus de încredere din cele prevădute de art. 327 și 328 Cod. penal, fiind-că art. 327 presupune găsierea lucrului pierdut de altul pe drumuri sau pe uliță și tăgăduit de inculpat, când a fost întrebat, iar art. 328, prevede cazul când cine-va găsește într'o curte grădină, grajduri ori în altă încăpere bani ori lucruri ce nu sunt ale sale și nu le arată stăpânului locului ori chiriașului, casuri cari nu se potrivesc cu specia de față ;

Considerând că din cele espuse, rezultând că nici un fapt penal nu se poate imputa inculpatelor, să vedem acum, dacă cel puțin să dovedesce faptul alegat de, reclamant, că a pierdut portofoliul cu polița în casa inculpatei Elena G. Constantinescu ;

Considerând că reclamantele Musceleanu susține că mergând în dimineața zilei de 11 Octombrie 1897 în casa d-nei Elena G. Constantinescu, a pierdut acolo portofoliul său, în care se afla polița în cestiune de 10000 lei cu data de 10 Octombrie 1897, dar când reclamantele voesce a arăta, cum s'a întâmplat această pierdere, nu arată în tot-d'auna în acelaș fel ; așa de exemplu : când reclamă înaintea instanțelor corecționale, prin petițiunea din 11 Noembrie 1898, spune, că în dimineața zilei de 11 Octombrie 1897, ducându-se la d-na Plopușoreanu, care locuesce în aceeași curte cu inculpata Elena G. Constantinescu, pentru a 'i arăta nisce acte cerute de credit, unde d-na Plopușoreanu voia a se împrumuta, și pentru efectuarea căruî împrumut conlucra densusul adică Musceleanu în unire cu soțul d-nei Constantinescu și în acea dimineață neputând merge la d-na Plopușoreanu, nefiind îmbrăcată s'a dus la d-na Constantinescu, căreia voind a 'i arăta actele cerute de credit a scos din buzunar portofoliul său în care avea și polița de 10000 lei și le-a pus pe canapea, unde ședea ; că în urmă plecând a uitat pe canapea portofoliul cu polița ;

Când Musceleanu este întrebat de d-l președinte la trib. comercial Ilfov în audiența din 2 Septembrie 1898, personal arată, că în dimineața zilei de 11 Octombrie mergând la d-na Constantinescu să întrebe de o persoană, și scoțând portofoliul l'a uitat pe masă ;

Când se judecă procesul corecțional înaintea trib. Ilfov, s. III în audiența de la 26 Aprilie 1899, avocatul d-lui Musceleanu, fiind față și d-l Musceleanu, arată, că scoțând portmoneul pentru a arăta d-nei Constantinescu nisce acte de la credit, din nebagare de seamă 'i-a căzut din portmoneu jos polița de 10000 lei și a plecat fără să observe aceasta ;

Prin petițiunea adresată tribunalului corecțional la 11 Noembrie 1898, Musceleanu arată că după pierderea portmoneului eșind de la d-na Constantinescu a mai făcut și alte curse în oraș, și când a văzut că 'i lipsește portmoneul cu polița, a mers de a căutat pe la toate locurile pe unde fusese în acea zi fără însă să fie absolut nici o dovadă despre aceasta, dovadă de mare valoare, fiind-că așa face cel care în realitate perde ceva, se duce și caută la toate locurile pe unde a umblat ;

Când Musceleanu reclamă șefului de siguranță al po-

liției București, cum și trib. prin petițiunea din 11 Noiembrie 1898, arată că în portmoneul ce a pierdut, avea pe lângă polița de 10000 lei, încă 2 hârtii a câte una sută lei și o altă hârtie a 20 lei, cum și nisce note de ale moșiei sale și chitanțe de plata contribuțiilor, și nici o dată Musceleanu n'a făcut vre o reclamațiune nici pentru aceste acte nici pentru sumele avute în portofoliu, ca și cum 220 lei nu însemnează nimic;

Toate acestea de la început imprimă reclamațiunii d-lui Musceleanu, relativ la pierderea portofoliului său, un caracter de neseriositate;

Considerând că Musceleanu a susținut, că având nevoie de bani, pentru a preîntâmpina cheltuielile cu mărișul unei fete a sa, a trimis în dimineața zilei de 9 Octombrie 1897 pe Al. Negoiaș Dumitrescu să-i cumpere o cambie, pe care după ce a scris-o și semnat-o, lăsând numai ordinul în alb, a pus-o în portmoneu și a plecat în acea zi la Pitești, de unde nu s'a întors decât în seara de 10 Octombrie cu trenul care pleacă din Pitești la ora 7 seara, iar în dimineața de 11 Octombrie, ducându-se în casa inculpatei Elena Constantinescu a uitat acolo pe canapea portmoneul în care se afla cambia; că întrebata Elena Constantinescu, a tăgăduit găsirea, iar mai târziu s'a informat că acea cambie se găsea în mâinile inculpatei Zoe Ștefănescu sora inculpatei Elena G. Constantinescu, care a umplut ordinul cu numele său și a voit să o scumpeze la bancher, când a și reclamat șefului siguranței de s'a început primele cercetări;

Considerând că dacă ar fi adevărat că cambia pierdută și aflată în mâinile inculpatelor este acea scrisă în dimineața de 9 Octombrie, nu se explică pentru ce reclamantele i-a pus tocmai data de 10 Octombrie;

Că, afară de aceasta, acea cambie, după cum arată martorul Al. Negoiaș Dumitrescu la tribunal, a fost scrisă de el, pe când cambia aflată în mâinile inculpatelor este scrisă de însuși Musceleanu fapt necontestat de el; Că de și Musceleanu în ziua de 10 Octombrie a plecat din Pitești la ora 7 seara, pentru că de și lucrul acesta se afirmă de martorii M. Dancovici și Ernest Niculescu ascultați la trib., însă depunerile lor sunt puse la îndoială față cu declarația scrisă a lui Ion Oancea antreprenorul otelului «Orient» din Pitești, care consultând registrele sale de voiajior, afirmă că Musceleanu a plecat din Pitești în ziua de 10 Octombrie la ora 4¹/₄ post-merd., în cât a putut fi în București în casa inculpatelor la ora 9 seara, când dânsule pretind că Musceleanu s'a împrumutat de la Zoe Ștefănescu cu 8400 lei dându-i în schimb cambie de 10000 lei, în care se coprindea și procentele; prezența lui Musceleanu în casa inculpatelor în seara de 10 Octombrie ora 9 mai fiind dovedită și cu arătarea martorului Vasile Ion înaintea Curței;

Considerând că din depunerile martorilor Constantin Metaxa și Nicu Ionescu, audiați la Curtea de București se constată că în ziua de 7 sau 8 Octombrie 1897 Zoe Ștefănescu s'a prezentat la judecătoria ocol IV (albastru) din București, unde se află ca judecător d-l Moscuna, pe care l'cunoscea și l'a consultat cum să facă cambia, voind să dea 10000 lei cu dobândă; că judecătorul a trimis pe martorul Nicu Ionescu, care era aprod la

judecătorie, de a cumpărat o cambie de zece bani, ia complectat-o, i-a spus să o facă la fel pe cambie de 10 lei, adăogându-i să bage de seamă, să nu o înșele bătrânul, că e șiret; că din depunerea martorului Vasile Ion, audiat înaintea Curței de București se constată că în seara de 10 Octombrie 1897 Zoe Ștefănescu l'a trimis pe el de a cumpărat o cambie de 10 lei, că la întoarcere a găsit acolo pe Musceleanu, iar a doua zi a vădut cambia semnată de acesta, și i s'a spus că la împrumutat cu 10000 lei; că din depunerea martorului Pascu Finchelștain, făcută atât înaintea trib. cât și înaintea Curței, rezultă că și dânsul a vădut la Zoe Ștefănescu cambia scrisă de Moscuna și alta de 10000 lei, care avea două greșeli și că fiind chemat l'a instrucție i s'a arătat o altă cambie de 10000 lei fără greșeli;

Considerând că din toate acestea nu se stabilește ceia ce susține Musceleanu, că a pierdut cambia de 10000 lei în casa inculpatei Elena G. Constantinescu;

Considerând dar că inculpatelor neputându-li se imputa, că ar fi comis vre un fapt penal și nefind dovedită nici chiar existența faptelor ce li se impută, dânsule urmează a fi achitate și în acelaș timp ca consecință apărute de ori ce pretențiuni civile formulate în contra lor, în conformitate cu art. 10 și 207 C. p.;

Având în vedere și cererea inculpatelor de a li se acorda și cheltuieli de judecata, pe care, Curtea, găsindu-le justificate le ficează la suma de 50 lei;

Vădând și art. 207 și art. 3 al. 3 Pr. penală.

Pentru aceste motive, Curtea, admite apelul făcut de Elena Constantinescu și Zoe Ștefănescu, etc.

BIBLIOGRAFII

A eșit de sub tipar:

In editura Tipografiei Gutenberg (Iosef Göbl) str. Doamnei 20.

SCRIERI JURIDICE

DE

Alexandru Degré

Vol. I Materii de Drept Civil

Cu o prefață de d-l C. G. Dissescu

— PREȚUL 10 LEI —

A eșit de sub tipar:

Legea Electorală

PENTRU

CAMERĂ, SENAT ȘI CONSILIUL COMUNAL

coprinzând:

Jurisprudența Inaltei Curți de Casație

Asupra fie-cărui articol de la promulgarea acestor legi până în prezent

DE

George St. Bădulescu

Licențiat în drept

Grefier la Inalta Curte de Casație și Justiție

Prețul 3 lei